

[Bolligministeren]

– Endelig foreslås det, at pensionister, som er indehavere af en andelsbolig eller en ejerbolig, og som har optaget boligydelselån, kan lade lånet overføre til en ny andels- eller ejerbolig.

Idet jeg herudover henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om erhvervsdrivende fonde m.fl. love. (Overførsel af beføjelser til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Anke).

(Lovforslag nr. L 78).

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed m.v. (Overførsel af beføjelser til Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Anke).

(Lovforslag nr. L 79).

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. m.fl. love. (Overførsel af beføjelser til Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Anke).

(Lovforslag nr. L 80).

Forslag til lov om ændring af patentloven, lov om mønstre, varemærkeloven og lov om fællesmærker.

(Lovforslag nr. L 81).

Forslag til lov om ændring af lov om valutaforhold m.fl. love. (Overførsel af beføjelser til Industri- og Handelsstyrelsen).

(Lovforslag nr. L 82).

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Husholdningsråd og lov om Forbrugerklagenævnet.

(Lovforslag nr. L 83).

Forslag til lov om ændring af skibsregistreringsloven m.fl. love. (Overførsel af beføjelser til Søfartsstyrelsen).

(Lovforslag nr. L 84).

Forslag til lov om Industriministeriets Erhvervsankenævn.

(Lovforslag nr. L 85).

I foråret 1986 påbegyndtes et analyse- og strukturprojekt omfattende Industriministeri-

ets departement og samtlige institutioner. Til gennemførelse af projektet blev der etableret en særlig projektorganisation omfattende en styregruppe, 4 projektgrupper og 2 udredere.

Styregruppen sammensattes således, at den med en ligelig fordeling af ledelse og medarbejdere afspejlede strukturen inden for ministerområdet. Herudover var der repræsentanter for Administrations-, Budget- samt Lønnings- og Pensionsdepartementet.

De senere års udvikling med hastigt skiftende, flere og bredere opgaver samt yderligere ressourcer har skærpet behovet for en bedre ressourcudnyttelse, for en øget fleksibilitet og mulighed for omprioritering og for at kunne arbejde på tværs af traditionelle organisatoriske og fagmæssige grænser såvel inden for ministerområdet som tværministerielt.

Ministerområdets nuværende organisation er et resultat af en årelang udvikling og tradition kendetegnede ved tilgang af nye opgaver henlagt enten til departementet eller til eksisterende eller nye institutioner. Denne udvikling har i nogen grad været præget af knopskydning, hvor tilgangen af nye aktiviteter i mindre grad har ført til ændringer af overordnet organisatorisk art.

Allerede i regeringens erhvervspolitiske »Program for byerhvervene«, der var vedlagt »Den industripolitiske redegørelse 1986«, var der i delprogram 17 peget på, at der i Industriministeriet var påbegyndt dette analyse- og strukturprojekt med henblik på en gennemgang og vurdering af den planmæssige og administrative varetagelse af Industriministeriets opgaver.

De nævnte lovforslag fremsættes med henblik på gennemførelsen af Industriministeriets analyse- og strukturprojekt, der er et af de hidtil vægtigste bidrag til regeringens modernisering af det offentlige.

Omstruktureringens formål er at sikre Industriministeriets udviklingsevne såvel fagligt som organisatorisk. Det skal gøres lettere for brugerne at lade sig betjene af ministeriet. De enkelte styrelser og departementet skal være forandringsberedte og selvstændigt kunne varetage personaleudviklende, planlæggende og administrative funktioner.

Gennemførelsen af analyse- og strukturprojektet medfører, at de eksisterende 19 institutioner, der er af meget forskellig størrelse og op-

[Industriministeren]

bygning, reduceres til 8 hver for sig fagligt sammenhængende styrelser. Samtidig flyttes en række opgaver og ressourcer fra departementet til de nye styrelser, og departementets enkelt-sagsbehandling, herunder behandlingen af ankesager, reduceres mest muligt, så indsatsen kan koncentreres om generelle og tværgående opgaver. Det ledelsesmæssige element på hele ministerområdet styrkes ved indførelse af koncentring med mål- og rammefastlæggelse.

Principperne for fastlæggelse af arbejdsdelingen mellem departementet og styrelserne er, at departementet skal yde bistand til den politiske ledelse med hovedvægten på rådgivnings-, planlægnings-, udviklings-, koordinerings- og styringsopgaver, medens styrelserne, ud over at varetage sagsbehandlingen i medfør af deres regelgrundlag, skal medvirke i den departementale rådgivning af ministeren på grundlag af deres fagkundskab på de enkelte sagsområder. Et generelt mål er, at styrelserne får et øget ansvar for opgavevaretagelsen, således at departementets arbejdsgrundlag i stor udstrækning er forberedt af styrelserne.

Industriministeriets kommende 8 styrelser er følgende:

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der dannes af Aktieselskabs-Registeret efter tilførsel af en række opgaver på det næringsretlige område fra departementet. Styrelsen skal varetage registrerings- og kontrolopgaver på det selskabsretlige område samt tilsynsopgaver inden for de øvrige erhvervsområder, som tillægges styrelsen.

Monopoltilsynet, der løbende skal overvåge og regulere konkurrencemønsteret i erhvervslivet.

Patentdirektoratet, der pr. 1. januar 1987 er overgået til statsvirksomhed. Direktoratet skal fortsat effektivisere og rationalisere rettighedsudstedelsen, med forøget vægt på de servicebetonede aktiviteter.

Finanstilsynet, der er dannet af Tilsynet med Banker og Sparekasser og Forsikringstilsynet, skal føre tilsyn med det finansielle marked (pengeinstitutter, forsikringselskaber og Fondsbørsen), overvåge udviklingen på kapitalmarkedet og løbende vurdere behovet for nye tilsynsformer.

Eksportkreditrådet skal dække dansk erhvervslivs behov for eksportkreditgarantier og -kautionser. Det er under overvejelse at vurdere mulighederne for overgang til statsvirksomhed.

Industri- og Handelsstyrelsen skal fremme erhvervenes teknologiske udvikling og konkurrenceevne samt regulere ind- og udførsel. Styrelsen dannes af Teknologistyrelsen, Direktoratet for Egnsudvikling og Industriministeriets Licenskontor. Fra Sekretariatet for Danmarks Erhvervsfond tilføres eksportfremmeordningen.

Søfartsstyrelsen skal samle den statslige indsats for søfartserhvervet og derved skabe grundlag for en samlet prioritering af ressourcerne på området. Styrelsens uddannelsesaktiviteter skal, ikke mindst i forbindelse med maskinmesteruddannelsen, ses i en bredere sammenhæng. Styrelsen dannes af Direktoratet for Søfartsuddannelsen, Direktoratet for Statens Skibstilsyn, Skibsregistret, Statens Istjeneste, Direktoratet for Søfarende og Handelsflådens Velfærdsråd. Sammenlægningen er sket med skyldig hensyntagen til skibsregistrators retlige status og uafhængige stilling.

Forbrugerstyrelsen skal udføre en koordineret og aktiv indsats på forbrugerområdet. Forbrugerstyrelsen dannes af Statens Husholdningsråd, Forbrugerombudsmanden og Forbrugerklagenævnet. Der er også her taget hensyn til Forbrugerombudsmandens og Forbrugerklagenævnets særlige retlige status og uafhængige stilling.

Den nye styrelsesstruktur etableres med virkning fra den 1. januar 1988.

I tilknytning til analyse- og strukturprojektet er rekurs- og ankesagsbehandlingen på ministerområdet gennemgået med det formål for øje, at styrelsernes afgørelser, hvor det er retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, skal være administrativt endelige. I de tilfælde, hvor rekurs al ligevel er skønnet påkrævet, er ankenævnsbehandling foretrukket frem for anke til ministeren.

Ovennævnte lovpakke indeholder konsekvensændringer i Industriministeriets lovgivning som følge af projektets gennemførelse. Det drejer sig bl.a. om navneændringer, bemyndigelser samt anke- og endelighedsbestemmelser. Ændringerne i de enkelte love er samlet i lovforslag, der stort set omfatter de enkelte styrelser lovkomplekser. Forslagene vedrører Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finanstilsynet (2 forslag), Patentdirektoratet, Industri- og Handelsstyrelsen, Forbrugerstyrelsen og Søfartsstyrelsen. Hertil kommer forslag til lov om Industriministeriets Erhvervsankenævn.

[Industriministeren]

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg tillade mig at anbefale lovforslagene til Folketingets hurtige og velvillige behandling. Det er mit håb, at der kan samles bred tilslutning i Tinget til denne lovgivning.

Industriministeren (Nils Wilhjem):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v.

(Lovforslag nr. L 86).

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed.

(Lovforslag nr. L 87).

Forslag til lov om ændring af lov om visse kreditinstitutter.

(Lovforslag nr. L 88).

I min redegørelse til Folketinget om brancheglidning i den finansielle sektor, som blev behandlet i Folketinget den 10. november 1987, bebudede jeg en række lovgivningsinitiativer, som herved fremsættes.

Det drejer sig for det første om bedre kontrol og indseende med finansielle institutter, som indgår i en koncern, om skærpede revisions- og regnskabsbestemmelser samt om en styrkelse af tilsynets muligheder for at gribe ind over for finansielle institutter i vanskeligheder.

For det andet har udviklingen medført behov for at modernisere kravene til opgørelse af pengeinstitutternes egenkapital samt at lempe grænserne for pengeinstitutters og forsikrings-selskabers placering i aktier.

For det tredje indeholder lovforslaget adgang til, at sparekasserne gives mulighed for omdannelse til aktieselskaber.

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. indeholder en gruppe af bestemmelser, der har som overordnet mål at skabe grundlag for bedre kontrol med pengeinstitutter, som indgår i en koncern eller i koncernlignende forhold.

Ved tidligere lovinitiativer er tilvejebragt regler om fælles regnskabsaflæggelse for koncerner, hvor det finansielle institut optræder som moderselskab. Derimod findes der ikke særlige regler for koncerner eller koncernlignende forhold, hvor det finansielle institut indgår som søster- eller datterselskab sammen med andre typer virksomheder.

For at sikre myndighederne bedre indseende og kontrol med finansielle institutter, der indgår i sådanne relationer, foreslås bestemmelser, der indebærer større gennemsigtighed i forhold til disse koncernrelationer. Det foreslås, at Finanstilsynet får ret til at indhente oplysninger og foretage inspektion hos øvrige virksomheder i en koncern, hvori indgår et finansielt institut.

Samtidig foreslås indført en pligt for finansielle institutter under tilsyn til at oplyse i regnskabet om dispositioner af større betydning med øvrige virksomheder i koncernen, som ikke er under tilsyn.

Den seneste udvikling har aktualiseret behovet for at skærpe revisions- og regnskabsreglerne på pengeinstitutområdet.

På baggrund af stadige ændringer i revisionsarbejdets karakter og volumen på dette område er der behov for at præcisere arbejdsdelingen mellem den eksterne og den interne revision, for at forbedre koordinationen mellem intern revision, ekstern revision og ledelse og for at sikre revisionen større indsigt i pengeinstituttets økonomiske forhold.

Lovforslaget indeholder regler, der skal søge at sikre dette. Reglerne skal i øvrigt ses i sammenhæng med forslag til ændring af revisorloven, årsregnskabsloven og aktieselskabsloven.

I tilknytning hertil indeholder lovforslaget regler, der sikrer tilsynet en løbende rapportering om pengeinstituttets økonomiske stilling og mulighed for – om nødvendigt – at gribe ind i tide.

For at styrke gennemsigtigheden i forhold til offentligheden foreslås det, at pengeinstitutterne fremover skal aflægge reviderede halvårsregnskaber.

Egenkapitalkravet for pengeinstitutter opgøres i dag i forhold til de samlede gælds- og garantiforpligtelser (passiver). Hensynet til en ligestilling i konkurrencen med udenlandske pengeinstitutter tilsiger, at egenkapitalkravet opgøres på samme måde i Danmark som i hovedparten af OECD-landene.

Det foreslås derfor, at opgørelsen fremover skal ske på grundlag af en risikovægtet opgørelse af aktiverne.

I tilknytning hertil foreslås det at lempe den eksisterende grænse for pengeinstitutters samlede aktiebesiddelse m.v. på 50 pct. af egenkapitalen til 75 pct. samt at indarbejde regler om